

Dlaczego tradycyjne narzędzia do zarządzania projektami zawodzą?

W praktyce biznesowej wykorzystuje się liczne narzędzia wspierające zespoły projektowe w procesie realizacji założonych celów. Często jeden zespół korzysta z kilku rozwiązań, które nie są ze sobą w żaden sposób zintegrowane. Przykładowo, zapytania wysyłane są pocztą elektroniczną, priorytety projektowe opisywane w Excelu, harmonogramy układane w programie Primavera, zaś koordynacja zespołów odbywa się przy pomocy Clarizen albo MS Project. Brak integracji pomiędzy narzędziami wspierającymi zarządzanie poszczególnymi obszarami projektu zazwyczaj prowadzi do niekończących się spotkań, dyskusji i narad, które mają na celu ustalenie, zbadanie, zmierzenie...nie zawsze nawet wiadomo do końca czego. Czy nie jest tak, że wszystkie te narzędzia powinny zwiększać, a nie zmniejszać poczucie kontroli nad tym, co dzieje się w firmie?

Dlaczego tradycyjne narzędzia do zarządzania projektami nie mogą zapewnić tego, co jest naprawdę potrzebne?

1. JEDEN ZESPÓŁ UŻYWA WIELU NARZĘDZI

Zespoły zarządzając codzienną pracą korzystają ze zróżnicowanych narzędzi, nierzadko posługując się innym z nich do realizacji każdego z zadań.

2. NIEJEDNORODNE NARZĘDZIA W RAMACH WIELU ZESPOŁU

Osoby pracujące w jednym zespole współpracującym z innymi wykorzystują niezliczoną różnorodność narzędzi.

3. NIEZINTEGROWANE NARZĘDZIA W ZESPOŁACH ZE SOBĄ WSPÓŁPRACUJĄCYCH

Zespoły pracujące z innymi zespołami w jednym departamencie stosują różne narzędzia do zarządzania pracą, które nie mają możliwości wzajemnej komunikacji.

4. KAŻDY ZESPÓŁ OTRZYMUJE ZAPYTANIA W INNY SPOSÓB

Zapytania są zadawane poprzez email, telefon, w postaci notatki, rozmowy bezpośredniej, wiadomości błyskawicznej, przy użyciu narzędzia PPM, etc.

5. KAŻDY PRACUJE W RÓŻNY SPOSÓB

Zespoły planują, wykonują i współpracują w ramach swoich zadań wykorzystując wiele różnych narzędzi, a ich własny przepływ prac jest całkowicie nieczytelny dla kogokolwiek innego w firmie.

6. EFEKTEM JEST CHAOS

Nie wiadomo, kto i nad czym pracuje, praca znika wraz z funduszami, nic nie jest wykonane na czas. Szef projektu skupia się bardziej nad zarządzaniem narzędziami a nie nad celami projektu.

Rozwiązaniem jest jeden zintegrowany system do kompleksowego zarządzania portfelem projektów.

AtTask Enterprise Work Management to efektywne rozwiązanie.

Jeden system do zarządzania Pracą	Cykl pracy od-końca-do-końca Jeden system zarządzający pełnym cyklem życia każdego rodzaju pracy, zarówno ustrukturyzowanego jak i nieustrukturyzowanego od wstępnego wniosku, aż do pomiaru rezultatów□ Ujednolicona współpraca Jeden system, który redukuje nadmiar informacji, likwiduje zbędne narzędzia i spaja współpracę – więcej treści zarządczych w systemie i mniej spotkań. Automatyzacja pracy Jeden system, który usprawnia powtarzalne procesy za pomocą indywidualnie dostosowywanych szablonów i procesów poprawiających wydajność i efektywność zespołu.
Jeden system Zaangażowania	Jedno narzędzie Jeden system łączący indywidualne potrzeby każdego pracownika i zarządzający zadaniami i procesami w sposób spłaszczający strukturę zespołów projektowych. Adaptacja użytkownika Jeden faktycznie wykorzystywany przez pracowników system, dzięki swojej intuicyjności opartej na naturalnym przepływie pracy – traktowany jako przewodnik po procesach realizacji zadań, a nie jako dodatkowe utrudnienie w i tak skomplikowanym projekcie.
Jedna prawdziwa Wersja	Jednolity obraz postępów prac Jeden system, który wszystkim poziomom organizacji zapewnia wgląd w realne dane dotyczące obciążeń, zależności i informacji o rzeczywistych terminach. Jednolity obraz dostępności i efektywności zasobów Jeden system, który zapewnia menadżerom i kadrze wyższego szczebla czytelnych informacji o tym, kto i nad czym pracuje, kto posiada przepustowość, kto posiada dostępne zasoby i jak ich posiadanie uzasadnić oraz kto ich potrzebuje□

Wszyscy zyskują na transparentności projektu zapewnianej przez AtTask:

Kadra zarządzająca może precyzyjnie dopasować zasoby i budżet względem ustalonych priorytetów oraz ustalić sposób ich wykorzystania.

Menedżerowie są w stanie lepiej dostosować pracę swojego zespołu do strategii korporacyjnej oraz poprawić efektywność pracy.

Pracownicy są uprawnieni do samodzielnego podejmowania decyzji oraz priorytetyzacji zadań, przez co uzyskują wyższą efektywność.

Tradycyjne zarządzanie projektami a Enterprise Work Management

	Tradycyjne zarządzanie projektami	Enterprise Work Management
Współpraca	Komunikacja zespołowa odbywa się przez email lub nieformalne wiadomości pomiędzy poszczególnymi pracownikami, utrudniając zespołowi możliwość wglądu do dyskusji. Członkowie zespołów często używają różnych narzędzi spowolniając współpracę w ich ramach.	Praca staje się społeczna. Komunikaty i wiadomości są zbierane i śledzone razem z pozostałymi danymi projektowymi w rzeczywistym kontekście. Każdy używa tego samego narzędzia do komunikacji zwiększając częstotliwość, jakość i widoczność konwersacji.
Priorytetyzacja	Zespół musi przeprowadzić wiele rozmów i spotkań aby określić, które zadania są najpilniejsze. Ten rytuał jest cyklicznie powtarzany konsumując czas. Ponadto nierzadko najwyższy priorytet otrzymują projekty tych najgłośniej krzyczących, nie zaś osób posiadających najlepszą argumentację.	Członkowie zespołu mogą personalizować swój sposób pracy jednak jedynie w zakresie narzuconych korporacyjnie priorytetów przyjętych przez management, przez co spędzają więcej czasu na faktycznym wykonywaniu swoich zadań niż na spotkaniach nieustannie zmieniających zasady organizacji pracy i priorytety przypisane poszczególnym rezultatom.
Produktywność	Członkowie zespołu i menadżerowie tracą czas starając się zgromadzić dane z różnych systemów, utrzymując zadania w ruchu i reagując na stany zapalne. Spotkania zorientowane na ustalenia aktualnego statusu prac dominują nad realizacją harmonogramu.	Zgromadzone pełne dane projektowe zapewniają członkom zespołów i menadżerom wgląd we wskaźniki wydajności i postępu prac w czasie rzeczywistym. Zostają ograniczone spotkania statusowe, zespół ma więcej czasu na wykonanie pracy. Menadżerowie mają więcej czasu na zarządzanie wydajnością swojego zespołu.
Zrównanie	Menadżerowie zespołu są zniechęceni, gdy po omacku przypisują członków zespołu do najważniejszych zadań. Przypisane zespołowi zadania często ulegają zmianie, wpływając na wzrost frustracji pracowników.	Możliwość podejrzenia tego, które z zadań jest najważniejsze oraz nad którym pracuje dany zespół umożliwia menadżerom prosto przenosić członków zespołu tam gdzie będą najefektywniejsi. Wprowadzanie zmian ad-hoc zmniejsza ryzyko pojawienia się postaw typu ukryje się i przetrwam.
Pozyskiwanie zasobów	Wyższa kadra menedżerska wkłada znacznie więcej wysiłku w to, aby dowiedzieć się, które zasoby nad którym zadaniem pracują, niż w opracowywanie nowych projektów. Zasoby są rzadko przygotowane na napływy nowej pracy, co prowadzi do opóźnień i niedotrzymywania terminów, nawet tych kluczowych.	Starsi menadżerowie widzą swoje zasoby i ich wykorzystanie w czasie rzeczywistym oraz te projekty, które „schodzą” z produkcji. Dzięki temu mają oni czas aby dopasować zasoby i utrzymać tempo prac odpowiednio zarządzając procesami, tak aby „dostarczać” projekty w terminie.
Uzasadnienie	Wyższa kadra menedżerska nie posiada dostępu do bieżących raportów przez cały okres realizacji projektu, przez co zdarza się, że osoby podejmujące decyzje budżetowe pozbawione są faktycznej wiedzy o stanie spraw.	Wyższa kadra menedżerska posiada wgląd w cały cykl pracy swojego zespołu. Zapewnia to pełną wiedzę na temat postępu prac i wydajność zespołu, przez co umożliwia uzasadnianie dla każdej wydanej złotówki.